

Иверска икона Мајке Божије

Тропар икони, глас 1.

Од свете иконе твоје, о владичице Богородице, подају се обилно исцељења и оздрављења, онима који са вером и љубављу прилазе ка њој. Тако и моју немоћ посети и на душу се моју смилуј, блага, и тело моје излечи благодаћу твојом, пречиста.

Православна Црква прославља икону Мајке Божије Иверске или Вратарке 12./25. фебруара. Спомен ове иконе врши се и 13./26. октобра. Преко ове иконе Мајка Божја помаже свима који јој се усрдно и скрушено помолу у свакој болести и невољи, за заштиту дома, у недоумицама.

Чудотворна икона Богордица Иверска (Вратарка, Портаитиса), налази се данас на Светој Гори. У IX веку се налазила код једне благочестиве удовице, која је живела недалеко од Никеје. У време цара Теофила (829-842), иконоборци су уништавали свете иконе, и дошли су и до дома те Хришћанке. Један од војника који је био у пратњи, ударио је копљем по образу лик Богородице Иверске, и истог часа је из удареног места потекла крв. Видевши то чудо, војник паде на колена у покајању, и после тога оде на Атос, где проведе остатак живота у строгом подвижништву. Удовица која се бојала да војници не униште светињу, обећа им новчану награду и умоли их да до јутра не дирају икону. Када су отишли, одлучи да спасе икону, и заједно са својим сином однесе је до обале и пусти у море.

Икона је пливајући на води, стигла до Свете Горе, али скоро два века после. Монаси Иверског манастира су приметили да се из мора подиже огњени стуб све до неба, и покушали су да виде о чему се ради. Међутим, када би прилазили обали, огњени стуб би се удаљавао од обале према пучини. То се понављало неколико дана. У то време је у манастиру живео Св. Гаврило Грузин (родом из Грузије), коме се Мајка Божија јавила у сну, рекавши му да он оде и узме икону. Старац је отишао до обале праћен молебним појањем братства из манастира, и ходајући по води, узео је свету икону и донео на обалу. Братство је на том месту направило мали параклис, и три дана и три ноћи провело у молитви пред иконом. Након тога, Св. Гаврило је узео икону и поставио је у храму. Међутим, следећег дана су пронашли икону, не у храму, него на вратима те манастирске обитељи. То се понављало неколико пута, јер су монаси враћали чудотворну икону у храм,

све док се Пресвета Дјева није поново јавила Св. Гаврилу и рекла му да не жели да буде храмовна икона, тј. да монаси пазе на њу, него да хоће да буде на вратима, и да она пази на монахе. Након тога икону више нису враћали у храм. По томе је икона и добила назив Богородица Вратарка (Вратница), а по називу манастира - Богородица Иверска.

За време царевања руског цара Алексеја Михайловича и Патријарха Никона, 13. октобра 1648. године, у Москву је доведена копија чудотворне иконе, која се ни по чему не разликује од оригинала. Ни по дужини и ширини а ни ликом. Једном речју - копија је идентична оригиналу.

У документима Иверског манастира чува се подробно казивање о томе како је ову икону насликао благочестиви старац Атонског манастира. Када је Архимандрит Пахомије ишао у Москву, и тамо скупљао помоћ за Атонске обитељи, и вратио се у свој Иверски манастир, тада је одмах сазвао сву братију, њих 365. Свршили су они велика молебна пјенија, од вечера до јутра, са светим моштима су осветили воду, и том светом водом су обливали чудотворну икону Пресвете Богородице звану Вратарка и скупили су ту воду у већу чашу и са том водом поливали нову даску од кипарисовог дрвета и опет скупили ту воду у чашу. Па су са великим усрђем и вером служили Божанствену Литургију. После Литургије су дали ту свету воду иконописцу благочестивог живота, преподобном монаху и духовном оцу Јамвлиху, да је помеша са бојама и наслика свету икону. Све време док је сликао свету икону, иконописац је само суботом и недељом узимао храну, а братија су му у помоћ савршавали свеноћно и Литургије.

Молитва

О, Пресвета Дјево, Мати Христа Бога, Царице Неба и земље! Послушај многоболне уздахе душа наших, погледај са висоте светлости Твоје на нас који се вером и љубављу клањамо пречистој и чудотворној икони Твојој. Јер ево, у гресима погружени и невољама ношени, гледамо на икону Твоју и као да си ту, са нама, приносимо Ти смерна мољења наша. Немамо друге помоћи, ни заштите, ни утехе, сем Тебе, Мајко свих жалосних и обременених! Помози нама немоћнима, ублажи тугу нашу, изведи на прави пут нас залутале, излечи болесна срца наша и спаси безнадежне. Даруј нам да остало време живота свога у миру и покајању проведемо, подај нам хришћански крај и буду нам милосрдна Заступница на Страшном суду Сина Твога, да свагда појемо, величамо и славимо Тебе као благу Заштитницу рода хришћанског, са свима који Богу угодише. Амин.